

מראי מקומות - יומא

מב:

היא שפרת משה תעשה על ידו דוקא, ושאר כהנים פסולים אצלה, אפילו אהרן שהיה כהן גדול. והחזון איש (פרה ח/ה) כתב, שכיון שנתמנה בפה להיות סגן, ואם נפסל הכהן גדול אין צריך אלא חינוך להיות כהן גדול, הרי זה חשוב כמינוי לענין זה שעבודת הפרה תהא דוקא בו.

ג. לא היתה פרה רוצה לצאת יש להעיה, מדוע אינו יכול למושכה. ובמשנה אחרונה (פרה ג/ז) ביאה, שאם יקשרו בה חבל למושכה, היא תפסל במלאכה שאינה לצורכה.

ד. רבי שמעון היא דדריש טעמא דקרא פירש הריטב"א, שרבי שמעון לומד דינים על פי טעמא דקרא, אבל חכמים אף שגם הם דורשים טעמא דקרא בכל מקום, אבל כשכתבה התורה דין מוחלט, אין מבטלים אותו על ידי טעמא דקרא, אלא סבורים שלא פליג רחמנא.

א. מניין לרבות שחיטתה וקבלת דמה והזאת דמה ושריפתה וכו' תלמוד לומר תורה הקשה הריטב"א, מדוע צריך פסוק לענין שחיטה וקבלת דם והזאה, הרי אפשר ללומדם מכך שחטאת קריא רחמנא, והם נוהגים בכל החטאות. והביא יש שתירצו, שאכן לא הזכירו אותם אלא אגב שאר הדברים שאינם בשאר חטאות. עוד תירץ, שכיון שלענין כמה דברים אין לפרה דין חטאת, כמו שאינה נפסלת בלינה, היה צד שגם בדברים אלו אינה דומה לחטאת, לכך צריך את הפסוק. וכעין זה תירצו בתוספות ישנים.

ב. ונתתם אותה אל אלעזר הכהן וכו' פירש רש"י, שהוא סגן. וכתב הגבורת ארי שמשמע מדבריו, שהקפדת התורה היא דוקא על אלעזר משום שהיה סגן. והקשה הגבורת ארי, שלכאורה אין לסגן שום מעלה מן התורה, ואין בינו לבין כהן הדיוט כלום, אלא גזירת הכתוב